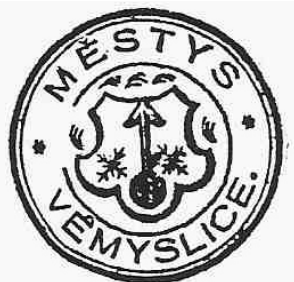

Věmyslické noviny

ŘÍJEN 2011
VYDÁVÁ MĚSTYS VĚMYSLICE

ÚVODNÍK

Malá věmyslická rozjímání

Věmyslické sousedky a sousedé,

prvotřídní eurocyklistická stezka od Rybníků nás pevněji spojila s naší starou dobrou Evropou. Má jenom jeden drobný nedostatek – projektant a investor nepovažovali za potřebné zjistit skutečný stav lávky přes říčku Rokytou na místě nejkompetentnějším – úřadu městyse Věmyslice. Zjistili by totiž fakt, že tato lávka oficiálně neexistuje. Pokud se jednalo v podstatě o nouzové překročení říčky pro rybáře, myslivce nebo náhodné poutníky lze nad tím mávnout rukou. Ale milionová investice je už v mapách pro nejen české uživatele a odpovědný člověk nemůže jen tak mávnout rukou nad možnou – i mezinárodní – ostudou v případě jakékoliv mimořádné události, jenž se nedá nikdy vyloučit. Stávající starosta, úřad městyse i zastupitelstvo jsou v tomto případě – tj. nevybudování odpovídajícího přemostění řeky s celoročním provozem – naprosto nevinně. Náš život je plný paradoxů – někde byl vybudovaný most za desítky milionů který občané nesmí užívat, Věmyslice by most chtěly ale z nejrůznějších byrokratických příčin jej mít nemohou. Ještě v době rozkvětu socialismu v obci byla zakoupena konstrukce pro most na Pastvisku, složena a zakonzervována, protože komunistický úředník šiml si v ničem nezadal s tím demokratickým. A ví jen Pán Bůh, kde je tomuto materiálu dnes konec.

Dost často mě zaskočí přesvědčení mnoha sousedů, že jsem členem zastupitelstva. Pamatovat si po dvou letech koho jsem volil a kdo byl skutečně zvolený není ostudou nebo krátkou pamětí voličů, je to vizitka jednotlivých členů zastupitelstva, jak vážně berou svoje předvolební sliby a zda dělají pro městys víc než jen hlasování při řádných zasedáních.

Vezmeme třeba kandidáty, kteří neuspěli ve volebním klání protože vyvolených je pouze omezený počet. Kdyby kandidáti do zastupitelstva městyse Věmyslice – a to většina kandidátů – myslela svou kandidaturu vážně a odpovědně, dál by nějakým způsobem byla veřejně vidět. Pro městys se dá pracovat přece i jinak, třeba za pomoci místní základní školy dětem přiblížit období komunistické éry, jak probíhala v našem městečku.

Antikomunistů v naší obci je dost, sekáč, který by si problematiku socialistických časů v konfrontaci s demokratickou realitou vzal za svou, se bude asi hledat těžko. Pro mnohé mladé rodiče už začínají být některé mimoškolní aktivity na hraně finančních možností a já jsem zatím o nějaké levnější alternativě zejména o prázdninách /nevím samozřejmě všeschno/ neslyšel.

Ekologičtí blázní se na Šumavě uvazují k uschlým stromům, aby dali přírodě možnost přirozeného vývoje bez lidského zasahování. To my ve Věmyslicích jsme jiní kabráci, projděte se kolem Rokytne po nově upravené cestě ke koupališti na levém břehu, okolí řeky i nedávno některých hospodářsky využívaných pozemků skýtajících nikoliv přirozený stav, ale bezútešný pocit zmaru. Je zaplevelení věmyslické přírody i okolí městečka naším programem, záměrem a cílem?

Milan Hrdina st.

VÉMYSLIČTÍ PODNIKATELÉ A ŽIVNOSTNÍCI

Léta socialismu nebyla jen obdobím tvrdého teroru, dusné normalizace a promarněných životních i existenčních šancí. Byl to především čas zkoušek lidského charakteru a hodnot, které byly určeny k zapomenutí. Městečko Vémyslice vždy bylo odpradáva zemědělské a lid zemědělský – potažmo vesnický – vždy žil svým specifickým životem a filosofií. Dovolím si tvrdit, že ani komunismus tuto vémyslickou základní životní podstatu příliš nezměnil, protože kdo byl poctivý a pracovitý zůstal poctivým a pracovitým i v násilně vnuceném družstevním hospodaření. A protože jsem ještě – byť jako dítě – zažil období před násilnou kolektivizací, dovolím si tvrdit, že počet skutečně dobrých zemědělských hospodářů ve Vémyslicích nebyl před násilnou kolektivizací nijak značný.

Vémyslických rodin, které se po pádu komunismu vrátily k tradičnímu způsobu obživy, k zemědělství, není mnoho. Tím spíše si zaslouží alespoň stručné připomenutí každý z našich

sousedů, kteří měli odvahu vrátit se k pradávám zdravým kořenům.

Jedním z takových je pan Jan Bašta. Soukromě začal podnikat, a to ještě při zaměstnání, v roce 1992. Od roku 2002 se již hospodaření a zemědělské činnosti věnuje naplno. Výměrou obdělávaných pozemků se řadí mezi menší hospodářství, kvalitou pěstovaných komodit skládajících se z obilovin, řepky, brambor a cibule patří k lepšímu evropskému standardu. Veškerou tuto činnost zvládá za velké podpory a pomoci manželky a dospělých dětí. I při náročném podnikání si v minulosti našel čas pro nevděčnou práci v místním zastupitelstvu a i když se mu ne vždy podařilo některé rozumné a potřebné názory prosadit, zařadil se mezi ty vémyslické občany, kteří jsou solí našeho městečka.

Milan Hrdina st.

Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Vážení občané,

prázdniny jsou pryč a na nás čeká opět nový školní rok. Všichni se budeme snažit, aby byl pro všechny zúčastněné příjemný a úspěšný.

Ve šk. roce 2010–2011 navštěvovalo MŠ Vémyslice 45 dětí, do ZŠ odešlo 19 dětí, 4 děti se odstěhovaly, pro šk. rok 2011–2012 bylo přijato 13 dětí, celkově 35 dětí nastupuje školní rok 2011–2012.

Nadále jsou v provozu dvě třídy s inovovaným školním vzdělávacím programem „Kočičí hrátky“, jehož vizí je vytvořit školu, která je v souladu s přírodním prostředím, respektuje principy trvale udržitelného života a vytváří u dětí návyky citlivého a ohleduplného vztahu k přírodě a ochraně životního prostředí. Žijeme na pokraji chráněné krajinné oblasti, můžeme zkoumat život na zahradě, na poli, u řeky, u rybníka, kochat se výhledem z kopce, hrát si v bezpečí školní zahrady. Dodnes si uchovávám v paměti vzpomínky na svou školní docházku, na vycházky s panem řídícím do okolí obce – čistili jsme studánky, pozorovali zajíce a ptáky v polích, určovali stromy a zvířata přímo v lese, pozorovali stopy zvěře, lidí, sbírali společně byliny, krmení pro zvěř, z vycházek jsme nosili rostliny do herbářů, brouky na pozorování, hráli jsme divadlo, společně jsme tábořili... I nyní jsou pro mě tyto zážitky nedozírnou studnicí podnětů pro práci s dětmi.

Snažíme se dětem co nejvíce pobyt v mateřské škole zpříjemnit – vždyť některé děti jsou ve školce déle než rodiče v práci! I z tohoto důvodu je třeba brát ohled na jejich možnosti.

Počet akcí jsme přizpůsobili tak, aby vyhovovaly dětem i rodičům. Stěžejní akce doplňujeme menšími. Snažíme se o jejich různorodost (besídka, exkurze, besedy, výlety, pracovní dílny, divadelní představení...). Také jsme letos akce pro děti připravili ve spolupráci se základní školou, abychom podpořili zájem o základní vzdělávání ve vémyslické škole. Většina dětí do naší školičky dojíždí z okolních obcí a díky tomu se nám daří udržet provoz dvou celodenních tříd. Nechám již na úvaze každého z vás, proč dávají vémyslické mateřské škole přednost. A není to jenom „vodění“ dětí k autobusu...

Mrzí mě útoky některých občanů na činnost mateřské školy, zejména školní jídelny, která mívala více strážníků. Ale i v základní škole bývalo mnohem více žáků, kteří se k nám chodili stravovat a dnes radši jedou autobusem domů nebo mají kroužky, než by zůstali na oběd. O podávání svačin v základní škole nebyl zájem - oběd je dotovaný státem, ale svačina již ne.

Hlavní činností školní jídelny je stravování dětí a žáků, vedlejší činností je pohostinská činnost, ale zde je třeba podotknout, že školní jídelna není restaurace! Pokrmy se připravují a pobyt v prostorách školní jídelny je možný za velice přísných hygienických a bezpečnostních podmínek.

Závěrem děkuji za všechny sponzorské dary a pomoc rodičů, zejména panu Makovickému za nátěr zařízení na zahradě mateřské školy. Dále zřizovateli za opravu střechy, opravu chodníku a schodiště na školní zahradu.

Děkuji všem přátelům vémyslické mateřské školy za podporu.

Jana Slámová

HODE BELE, HODE BODÓ

Tradiční svatováclavské vémyslické hody si s neuvěřitelnou vytrvalostí mladé chasy i všech místních občanů zachovávají rysy a historický odkaz předávaný generacemi našich předků, kam až sahá lidská paměť. Je obdivuhodné, že i v dnešních těžkých existenčních časech kdy třídní „držení hodů“ je náročné nejen pro mladé a svobodné chasníky a děvčata, ale i „stréce a tetky“ v produktivním věku, se podařilo udržet.

Zatímco předepsaný kroj stárků nevyžaduje náročné a dlouhodobé vystrojování, stárkové se bez pomoci maminek, příbuzných a sousedek stěží obejdou, nemluvě o přípravě a dalších povinnostech souvisejících s držením hodů. Dovolím si tvrdit, že lví podíl na našem spokojeném životě v obci včetně

zachování tradice místních hodů mají vémyslické ženy, jen tak trochu neumíme jejich obětavou a neumdlévající celoživotní práci jaksi dostatečně ocenit.

Svět okolo nás pořádá nejrůznější soutěže krásy. My dobře víme, že nejhezčí děvčata i ženy jsou u nás, s tím se prostě nedá nic dělat. A vémysličtí muži také nezaprou své dobré kořeny a vlastnosti. Při pohledu na hodový průvod s krojovanými stárky a stárkovými se nelze ubránit emocím a hrdosti na vémyslické společenství bez ohledu na nejrůznější problémy provázející naše soužití.

Za úspěšný průběh tradičních svatováclavských hodů si zaslouží poděkování všichni, kdo přiložili ruku k dílu i další

účastníci, zastupitelstvo i úřad městyse v čele se starostou a vémyslická chasa. Nejtěžší úlohu v krocení vzpurné a lehce rozjivené vémyslické chasy měl první stárek Vladimír Pelaj, jenž svůj úkol zvládl bez ztráty bodu, první stárková Jana Nečasová dívčí půvab v bezchybném kroji spojila s důstojností mladé a sebevědomé ženy. Další stárci Jakub Holý, Vladimír Sklenář a Tomáš Černý spolu se stárkovými Terezii Krejčířovou, Vlastou Pelajovou a Nikolou Šabatkovou vystoupili z anonymního zástupu vémyslické chasy a prokázali tak nejen osobní odvahu ale i vůli udržovat starodávné tradice městečka Vémyslice bez ohledu na problémy a těžkosti s tím spojené. V sobotu ještě rozjivení chlupci se proměnili v mladé muže, dívky v perfektně upravených krojích rozzářily slunnou neděli příslibem rozkvetlého ženství. Těšíme se opět na shledání pod hodovou májí v příštím roce.

Milan Hrdina st

OKÉNKO DO ZÁKLADNÍ ŠKOLY

85. výročí vémyslické školy

V pátek 24. 6. 2011 oslavila Základní škola ve Vémyslicích již 85. narozeniny. Po náročných přípravách byl tento den věnován tomuto slavnostnímu výročí. Dopoledne žáci připravili třídy na odpolední den otevřených dveří, vytvořili prezentace, připravili country kavárnu, tak trochu ve stylu country se letošní oslavy nesly, a nachystali drobné občerstvení pro odpolední hosty z řad veřejnosti. Ta se nedala zahanbit a návštěvníků, kteří přišli zavzpomínat na dávná školní léta, nebo si prohlédnout, co se od doby jejich poslední návštěvy změnilo, se sešlo opravdu početně. Pro všechny pedagogické a provozní zaměstnance, ať už bývalé či současné, starosty a zástupce obcí, hosty připravila v rámci spolupráce své gastronomickými výrobky a slavnostní tabuli SOŠ obchodní a SOU řemesel

Uvítání prvňáčků a nových žáků

Zahájení školního roku 1.9.2011

Odměna nejlepším sběračům bylin a papíru

Moravský Krumlov pod vedením zástupce ředitele p. Ing. J. Pelaje, kde úspěšně prezentovala odbornou činnost svých žáků. Paní učitelky, za velké podpory místních občanek, napekly pro všechny zúčastněné buchtičky.

Páteční podvečer byl věnován školní akademii, do níž svými uměleckými výkony přispěla většina dětí zdejší školy. Každé nové vystoupení uváděly sourozenecké dvojice. V průběhu večera se představily i různé zájmové kroužky, které na škole působí, např. pěvecký, různé formy tance a aerobiku, flétnisté apod. Ve slavnostním duchu se neslo i vyhlášení výsledků fotbalového turnaje Mc Donald's cup 2011, v němž žáci prvního stupně získaly skvělé čtvrté místo ze 140 škol Jihomoravského kraje. Za to patří poděkování nejen jim, ale i trenérům a rodičům a p. učitelkám, které se na tomto výrazném úspěchu podílely.

Po skončení akademie se většina zúčastněných přesunula na školní dvůr, kde fungoval stánek s občerstvením a kde již zahajovala své vystoupení country skupina Šero. Za zvuku známých a méně známých písní pokračoval pohodový večer ještě několik hodin. Celý den se setkal s velkým zájmem veřejnosti a mnoha kladnými ohlasy. Na závěr již zbývá jen popřát ZŠ Vémyslice i nadále kvalitní pedagogický sbor, spoustu aktivních žáků, široký zájem veřejnosti a mnoho dalších úspěšných let.

Ředitelství školy děkuje Městysi Vémyslice za finanční podporu této oslavy, děkuje p. Ing. Pelajovi a SOU M. Krumlov za zajištění pohoštění pro hosty a dále také p. Vlastě Nečasové, p. Daně Procházkové, p. Dáši Šimšové, p. Ludmile Benešové, p. Jiřině Čemerkové, p. Marii Ficové, p. Pavle Vališové, p. Anežce Pelajové, p. Janě Virglové, p. Aleně Vítkové, p. Stanislavě Pelajové, p. Boženě Palátové, p. Zlatuši Procházkové a p. učitelkám za pomoc při pečení buchtiček.

*Za ZŠ Vémyslice
Mgr. Jana Dvořáková a Mgr. Radovan Staněk*

A co přinese nový školní rok?

Cílem letošního školního roku je zaměřit se na úspěšnost žáků. Pedagogové za pomoci všech metod a forem výuky se budou snažit dosáhnout maxima u každého žáka, zaměřit se na zlepšení motivace žáků k učení. Samozřejmě nestačí nadšení a přesvědčení nás pedagogů, ale k úspěchu je zapotřebí úzká spolupráce s rodiči a hlavně „chtění“ žáků, které nejvíce mohou ovlivnit samotní rodiče. Chci proto požádat všechny rodiče, aby

si našli cestičku do naší školy, ke svému třídnímu učiteli i k ostatním vyučujícím a společně se naladili na stejnou notu a pomohli tak k úspěchu svého dítěte.

Chceme, aby děti byly pozitivně naladěné, aby zmizel negativismus, který se často objevuje, aby každý z nás kantorů měl pocit z dobře odvedené práce, těšil se na další hodiny, dny, dobíjel energii z přístupu a nadšení žáků a jejich rodičů. Chceme, aby všichni rodiče mohli být maximálně spokojeni. Nechceme však snižovat nároky, ba naopak, ale dáme žákům možnost vybrat si pro ně nejvhodnější metody práce, které povedou k jejich vlastnímu zlepšení a úspěchu.

Všichni vyučující během prázdnin absolvovali různé zaměřená školení, která byla přínosem pro naši práci a jak se

říká „nastartovala“ nás k činnosti na tento školní rok. Teď je jen otázka, jaké stanovisko k tomuto přístupu zaujmou žáci, jak si uvědomí vlastní zodpovědnost za kvalitní vzdělání a jak tuto vytýčenou cestu přijmete vy, rodiče. S určitostí mohu říci, že jestliže se bude maximálně snažit jen jedna úsečka z pomyslného trojúhelníku, nikdy výsledek nebude stoprocentní.

ÚSPĚŠNÝ ŠKOLNÍ ROK 2011/2012 vám přejí pedagogové a provozní zaměstnanci ZŠ Věmyslice

Informace jaké akce připravujeme najdete vždy na našich webových stránkách www.zsvemyslice.cz.

VÉMYSLIČTÍ HASIČI SOUTĚŽILI V TELČI

Sbor dobrovolných hasičů Věmyslice se v září zúčastnil XII. ročníku soutěží v požárním sportu v Telči.

V soutěži mladých hasičů O pohár o pohár starosty města se představilo 37 družstev, podvečerní soutěž žen O pohár zámku Telč přivítala 25 týmů a v hlavní noční soutěži mužů O pohár města Telče bojovalo 58 družstev hasičů z celé České republiky.

Věmysličtí hasiči vybojovali v této těžké konkurenci vynikající patnácté místo. Na místo soutěže spolu s místními fanoušky v čele se starostou městyse cestovali autobusem, plným dobré pohody a nálady.

mh

Z HISTORIE NAŠEHO REGIONU

Pomník dávné tragedie

Na poli bývalého starosty obce Cyrila Štolpy, u cesty do Novosadů a „Cinkolek“ (směrem na Džbánice) je „**Panáčkův kříž**“. K němu se pojí děsná událost – vražda. Poslyšme, co o ní vypráví dvorská kronika (z něm. překladu): **Stalo se 2. března 1883**

Ve středu odpoledne před velikonoce vyjel si hospodářský asistent Karel Grosschmied do Lesonic, aby shlédl pole, jsou-li již dosti obeschlá. Odtud se vracel po horních nivách (výmyslických), kol „Novosadů“ jel domů.

Na cestě kol „N“, mohlo býti ke 4. hodině (odpolední), našel (h.a.) modlitební knížky a hůl. To jej i jeho kočího, Anonína Plachého, ponuklo k tomu, aby pozorněji a bedlivěji prohlédl okolí.

Najednou spatřili v brázdě nedaleko cesty ležícího muže. Kočí došel k němu i poznal v něm k velikému úžasu výmyslického faráře Ludvíka Svobodu – mrtvého.

Ježte byl jeho kabát roztrhán, obličej krví a blátem pomazán, seznali oba, že tu jde o vraždu. Sáhli mu na hlavu – byla ještě teplá. Usoudili, že čin byl spáchán krátce před jejich příjezdem. Usedli rychle do vozu a ujížděli do městečka. Karel Grosschmied ihned vše

oznámil starostovi a pak správci.

Odebral jsem se, praví správce, ihned k tehdejšímu starostovi Frant. Mezníkovi, vybidnuv ho, aby věc neprodleně oznámil okresnímu soudu v Mor. Krumlově. Zastihl jsem ho, jakož i Fr. Plachého (z č. 63), kteří již šli na místo činu. Plachý hned projevil podezření na Augustina Baštu (č. 56), poukázav na to, že A. B. přicházel právě s té strany, kde žádných polí nemá; nesl na ramenou nějaký kmen. Starosta zakřikl Plachého, by mlčel.

Náhodou byli v městečku dva četníci, kteří zvěděvše o činu, podali sice zprávu do Moravského Krumlova – bohužel tak neúplně, že tam nepoznali, byl-li pan farář zavražděn či raněn mrtvicí.

Následkem toho nebyla vyslána úřední osoba ani z okresního hejtmánství, ani od soudu, došla jen výzva, aby mrtvola byla dopravena domů.

Pátrání po pachateli dále se dalo se i pak ještě „vyšlapanými cestičkami“.

Na zelený čtvrtek odpoledne byla vykonána pitva krumlovským lékařem dr. Fischerem a dr. Ostrčillem. Soudilo se, že smrt snad byla způsobena střelnou ranou a pak nějakým nástrojem, než broky v těle nebyly nalezeny; způsobené rány byly od sebe stejně vzdáleny, bodnutí stalo se špičatým nástrojem, dle všeho vidlemi.

Pan farář byl mrtev – vrah nevypátrán!

Odpoledne okolo 2 hodiny na Velký pátek roznesla se zvěst, že Aug. Bašta oběsil se na půdě svého domu. Od předešlého odpoledne nebyl B. již nikým spatřen. Hned jsem si pomyslíl, že vrahem jest on. Tuto domněnku, ba skoro již jistotu, utvrdilo ve mně vyjádření jeho manželky A., když se vyslovila, že její manžel odešel ve středu odpoledne a krátce nato, když se roznesla zvěst o vraždě, vrátil se domů, umýváje si umazané šaty a čistě boty. Pak už z domu nevyšel. Hovořil nápadně laskavě se svými dvěma dětmi, čehož jindy nečiníval. Domovní dveře zamkl. A když navečer ve středu byla vezena mrtvola domů, díval se klíčovou dírkou.

Odpoledne na Zelený čtvrtek vybídla ho žena, aby si oblekl sváteční šaty a šel s ní na faru; prý tam chodí skoro všichni lidé. Neodporoval, oblekl se, zakrátko zmizel...

Na mou otázku, věří-li, že by byl A. B. snad zavraždil pana faráře, odpověděla: „To nevím, ale možné je všecko!“

Dal jsem si ukázat jeho boty; zdálo se mně, že rozpoznávám krev smíšenou s blátem. Rukávy zimníku byly čerstvě zaprány.

Vidle, které si dal několik dní předtím zhotovit u kováře Fraňka, nebylo lze nalézt. Vybídil prý mistra, aby hroty hodně naostřil. Také pistola, ležící vždy na svém místě, zmizela.

Pomyslím-li ještě na to, že A. B. byl pro choromyslnost ošetřován, dále že považoval p. faráře za svého úhlavního nepřítele, jenž prý o něm kázal každou neděli a svátek – sám však do kostela nikdy nechodil, leč o velkých svátcích se procházel okolo něho – skoro bych přísahal, že nikdo jiný, nežli A.B. jest vrahem a tato vražda že je činem choromyslného člověka.

Tomu nasvědčuje čas, místo a způsob provedení činu, neboť rozvázný člověk nemůže spáchatí takový čin za bílého dne a na místě, kam je ze všech stran vidět.

Poznámka:

P. farář Svoboda chořoval denně do „Marečka“, kde se léčil studenou vodou. Zbytky cihlové „koupelny“ se ještě dlouho po smrti farářově zachovaly.

Do kamenného podstavce kříže je vsazena mramorová deska s tímto nápisem:

**„Zde byl vlp. Ludvík Svoboda
Farář Výmyslický
zavražděn dne 21. března 1883.
Pomni člověče na poslední věci své
a na věky nezhřeší!“**

Kol železné tyče křížové je svinut měděný had a pod ním je lebka se dvěma zkríženými hnáty.

/: osobní poznámka: Bylo mi 9 let, kdy se vražda stala; viděl jsem, když oběšence spouštěli z púdy hlavou dolů majíce jej uvázaného za nohy, ne příliš vábný dojem mi zůstal v paměti po celý život a dlouho „strašil“, vstoupil-li jsem na púdu...!

František Orliček, září 1947

Redakční poznámka:

Pro zachování dobové atmosféry byl ponechán původní text beze změny a oprav.

VÉMYSLICKÉ PROMĚNY

Rok 1972...

(foto J. Hájek)

...a dnešní stav

(foto A. Hrdina)

SETKÁNÍ ZASLOUŽILÝCH HASIČŮ

Setkání zasloužilých hasičů z okresu Znojmo se uskutečnilo 28. 9. 2011 na sále radnice ve Vémyslicích. Tento již IX. aktiv zasloužilých hasičů se koná každoročně v jiné obci a tentokrát pořadatelství připadlo na naší obec. Aktivu se zúčastnilo 50 zasloužilých hasičů z celého okresu a bylo přizváno i několik hostů z Jihomoravského kraje, hasičského záchranného sboru JmK a byli přijati i noví členové. Aktiv, podle vyjádření účastníků, se velice povedl a všem se ve Vémyslicích na sále moc líbilo.

Milan Doubek

RALLYE REJVÍZ

Motto Rallye Rejvíz:

„Lidský život je příliš velký na to, aby mohl být ztracen...“

V sobotu 28. května 2011 proběhla v Koutech nad Desnou celostátní zdravotnická soutěž Helpíkuv pohár, které jsme se zúčastnili v rámci zdravotnického kroužku při ZŠ Vémyslice.

Helpíkuv pohár je zdravotně-výchovná soutěž tématicky určena žákům pátých tříd (10 - 11 let). V tomto věku se děti učí mnoha potřebným dovednostem a začínají být schopny rozumově uvažovat. Rozvoj jejich myšlení a úroveň dosud získaných dovedností jim umožňuje jednoduchými postupy přispět k záchraně toho nejcennějšího - lidského života.

Úspěšnost a přitažlivost Helpíkova poháru spočívá především v tom, že dětem odbornou tematiku přednášejí profesionálové (lékaři, sestry a záchranáři zdravotnických služeb), kteří dětem předávají dovednosti získané v praxi. Práce s mládeží je zaměřena na preventivní působení, s cílem předcházení vzniku akutních stavů tam, kde je to možné a dále naučit děti základním a věku úměrným, jednoduchým, život zachraňujícím úkonům. Současně se organizátoři snaží vytvořit modelové situace s reálně namaskovanými figuranty, kde si soutěžící děti ověří získané teoretické poznatky a naučí se znalosti přenášet do praxe.

Celostátní kolo Helpíkova poháru je součástí Mezinárodní soutěže Rallye Rejvíz, kterou v roce 2007 ocenil prezident České republiky Zlatým záchranářským křížem za vyjimečný přínos pro záchranářství. Základní školu Vémyslice reprezentovali Hedvika Kupská a Jan Holý, oba z páté třídy.

Na startovní čáře stálo 32 párů napjatých soutěžících, mezi nimi i jeden pár neslyšících dětí. Naši bojovníci měli startovní číslo 10. Ve velmi těžkém souboji vybojovali krásné 23. místo. Soutěžilo se celkem na pěti zdravotnických stanovištích a k tomu byla tři stanoviště doplňková (slačování, šplhání po síti, přejít lana s ručkováním za spolupráce s hasiči).

Ze zdravotnických úkolů se jednalo o:

1. resuscitaci - ožívání (vyšetření pacienta, volání záchrané služby, masáž srdce),
2. popáleniny ruky (určit stupeň popálení, zavolat záchran. službu, ošetřit popáleninu, prevence kolapsu)
3. uříznutý palec na ruce (zjistit jak se to stalo, zavolat záchran. službu, zastavit krvácení, ošetření rány, péče o uříznutý prst, ruku do zvýšené polohy)
4. pád z kola (všimnout si, co se stalo, správný odhad situace, zavolat záchran. službu, ošetřit oděrky, zvednout nohy, obvaz hlavy)
5. paní pod vlivem návykových látek (určit správně co se stalo, zavolat záchran. službu, zajistit, aby pacientka nezvracela, stabilizovaná poloha).

Úkoly byly velmi náročné, rozhodčí přísní, bylo zapotřebí všimnout si úplně všeho, co by s danou situací mohlo souviset a podrobně provést všechny úkony. K tomu nám celý den neustále přelozilo. Bylo to velmi obtížné, zvláště, když Hedvika s Honzíkem nikdy na takové soutěži nebyli - zúčastnili se rovnou celostátního kola! To zvládli na výbornou. Patří jim velký obdiv a díky za to, že tak skvěle reprezentovali naši školu! Poděkování také patří městysovi Vémyslice za sponzorský příspěvek. Tato akce je velmi náročná na vědomosti, fyzické zdatnosti, ale i finance (ubytování, strava, doprava). Být na této soutěži, je pro ty, kteří se o složky záchraného systému zajímají, opravdu velký zážitek a ne každému se to poštěstí.

Dana Pelajová

Z dojmů soutěžících:

Na prvním stanovišti jsme udělali spoustu chyb a hodně mě utlačovala časomíra, protože kdybych měl víc času na rozmyšlení, určitě by to dopadlo lépe. V dalším stanovišti už jsme byli poučeni z chyb a vyhlí se jim. Viděl jsem ložské fotky a čekal i horší situace. Závodních úkolů bylo celkem pět a tři doprovodné - lezení zúženým prostorem, lanovka přes řeku, lezení přes síť a chození po laně. Nakonec jsme skončili na 23. místě z 32. Chtěl bych poděkovat tetě Daně Pelajové, že nám to domluvila a měla s námi trpělivost všechno nacvičit.

Jan Holý

Na závěr ještě motto Helpíkova poháru:

**„Chci mít radost, chci se smát,
chci vše vědět, chci si hrát,
už vím co je zdraví,
co jsou nemoci,
už vím, že mé ruce mohou pomoci.“**

KOLKOLEM VÉMYSLIC

KOLKOLEM VÉMYSLIC

Závod CROSS COUNTRY

13.8.2011

V sobotu dne 13. srpna 2011 byl uspořádaný 2. ročník závodu horských kol CROSS COUNTRY se dvěma trasami – hobby v délce 25 km. Vítězem se stal Hovanec Martin z Brna.

Vytrvalostní závod v délce 60 km vyhrál Jiříkovský Pavel z Mor. Krumlova. Vémyslický závodník P. Vališ se v tomto tvrdém závodě neztratil a dojel na pěkném sedmnáctém místě.

Závod na 25 km žen vyhrála Stehurová Jana z Vedrovic. Klasifikováno bylo 37 účastníků.

Obtížnost závodu dokumentuje obrazové zpravodajství.

Mh

HC KOJOTI VÉMYSLICE

Vážení občané městyse Vémyslice, rádi bychom vás seznámili s hokejovým týmem HC KOJOTI, který od letošního roku bude reprezentovat naši obec. Vznik týmu je datován do roku 2006, kdy jej pár nadšenců přihlásilo do Náměšťské hokejové ligy NHL. Jedná se o amatérskou soutěž, ale za poslední dva roky úroveň soutěže vzrostla natolik, že se může rovnat okresnímu přeboru.

V letošním ročníku je do soutěže přihlášeno 18 mužstev. Od roku 2010 se hraje na novém zimním stadionu v Náměšti nad Oslavou. Náš tým vstoupil do soutěže pod jménem HC Moravský Krumlov, v loňském roce byl přejmenován na HC KOJOTI a od nadcházejícího ročníku na HC KOJOTI VÉMYSLICE.

V prvních ročnících jsme většinou okupovali spodní patra tabulky, postupně přicházelo zlepšení. V loňském ročníku jsme obsadili osmé místo a vybojovali si účast v nadstavbové části, kde jsme bohužel vypadli s pozdějším vítězem HC DUKOVANY. Náš tým má 14 hráčů + 2 brankáře. Z Vémyslic nastupují Šeiner Pavel, Šeiner Zdeněk, Coufal Pavel, Březina Jan, Bilik Roman a Bilik Petr. Byli bychom rádi, kdyby se přidali i další z Vémyslic. Bohužel momentálně to se sportem u mladších ročníků není úplně ideální. Soutěž zahajujeme 16. 10. 2011 proti mužstvu HC Zbýšov. Brzy budou spuštěny webové stránky našeho týmu. Další informace o soutěži je možné si prohlédnout na www.volny.cz/nhlcup/

Na závěr bych rád poděkoval sponzorům za podporu našeho týmu:

Městys Vémyslice
MGO Trading s. r. o.
Miloš Ryšavý, Stavební a Obchodní firma s. r. o.
Agroservis Holý
Milkway s. r. o.
Maliřství a Natěračství Pavel Klohna

Coufal Pavel

Vémyslické noviny č. 3/2011

Čtvrtletník, pro své občany vydává městys Vémyslice, 671 42 Vémyslice 31 ● IČ: 00293768

Za redakční radu: Milan Hrdina st. ● Místo a datum vydání: Vémyslice, 16. 10. 2011

Náklad: 250 výtisků ● Číslo registrace: MK ČR E 11 691 ● ZDARMA

Realizace: Petr Večeřa, vydavatelství, Bačice

